

B. ØSTRING

103044

N-1322 HØVIK, 3. november 1985.

FJORDVEIEN 77 B
TELEFON: (02) 53 09 54Kjære Sigurd S. *SENJE*

Her samler det seg opp litt igjen. Men vet jo ikke hvor langt du er kommet med din bok.

Per Rygg nevner hele 12 front søstere. (Han ville like det om du henviser til hans Hovedoppgave. Jeg har ikke direkte hatt med ham å gjøre. Prima kar.) Formodentlig har han noe underlag.

På baksiden av kopier har jeg gjort forskjellige notater:

Bilder av RK søstere ved Leningrad har jeg fler av. Ingen av disse, men en jeg ikke kjenner falt og ble begravet her. Kan skaffe data. Legger v/ to foto. Det er samme kirkegård som nevnes i postkortkopiet. Det er fra en venn som var der etter krigen.

Kvanmo, ser ut til å ville snakke nu. Du bør vel få noe med fra Berlins siste dager. Disse var vel egentlig ikke Røde Kors søstere mer Røde Kors "hjelpesøstre".

Lektor Even Lorch-Falch, Boks 155. 2401 Elverum - som er meget ivrig Samfundslivs mann. (Brochmannianer/Samfundspartiet) har en søster som var "ute". Tror hun bor i trøndelag. Han vil sikkert være behjelpelig.

Han har forøvrig gjort oss oppmerksom på en amerikansk dame som vil skrive om "oss". Spesielt om front søstere: Elisabet Rennan, 1007 E 6th. Duluth, Minn. USA. F+L sendes henne.

I ALLE MENN nr. 43 (19/10.76 side 49) finnes et foto av en front søster som pleier Hermann Bay (Mistet et ben), Åsa. (Tlf. 067 34 186.) Han vet sikkert hvem hun er. I nr. 45 (2/11.76 side 30) snakker to norske front søstere med Sturmabführer Felix Hartmann (Major). Disse bildene må Sverre Olsen som skrev artiklene og nå er red. sjef i Alle Menn kunne fremtrylle. (Alle Menn 42 07 63)

Folk og Land nevner Fermann i nr. 4 1982.

Også menn var i slik tjeneste og du har vel lest Ben Espers bok. Har du ikke skal jeg skaffe den. Det var meningen å gi ut en ny utgave og litt rundt denne vedlegges. Han ville legge til 3 kapitler og senere kom også et "efterord". Her er både tanker og opplevelser av interesse for deg.

Dumper jeg bort i mer av interesse, får du beskjed.

Med vennlig hilsen

USMINKET HANNA

V.G.
28/8-85

Av STEIN GAUSLAA

Hun kan få Stortinget til å le, men pønsker ikke ut treffsikre replikker på forhånd, hun tar seg selv og jobben på alvor, hennes politiske plattform — SVs politikk — er en dyp, ærlig overvisning, utmeislet gjennom 59 års erfaringer, opplevelser og ærdom.

Hun har hun skrevet bok, Hanna Kvanmo, hjulpet av Ingolf Låker segene, under tittelen Derfor. Det er en ærlig og sminket beretning, kort og okternt der hun sparer en del i sin selvbiografi, som hun over skal komme når hun tar utval med Stortinget om fire år.

Enslig mor

Norges mest populære politiker letter på sløret og forteller blant annet noe hun aldri har omtalt i noe intervju. Hun som 22-åring i 1948 fikk en datter utenfor ekteskap, og hun dermed vet hva det vil å være enslig mor. Faren er en sjemann fra Nord-Norge, som hun traff mens hun utsatt var i Tyskland i 1947, før hun vendte hjem til idssvikdom.

De skulle gifte seg, men han fikk på andre tanker. Selv hadde hun blitt opptatt i det nye Røde Kors i 1944 og opparbeidet seg gode menneskelige erfaringer på overfylte sykehus i Berlin i krigens slutfase. Hun var blant de siste som kom ut av Berlin og fikk først i 1947 komme hjem.

Oppdrosen

Hun er ventet dommen på åtte måneder for landssvik, som hun slapp å sone etter avgjørelse i Høyesterett. Da hun ble valgt til Stortinget ved valget i 1973, møtte hun derimot soringen, eller forsildene som hun kaller det i 1974. Tre måneder fra januar til påske dette året, måtte hun tåle den nattsvarte forfølgelse.

Men jeg vurderte aldri å spekulere i, skriver hun. Hun hadde hun bestemt seg for å stå fram da avsløringen av Øystein Hansens dom

RETT PÅ SAK: Hanna Kvanmo leverer en usminket beretning om sin oppvekst, sin kamp for å få utdanning og sine år som politiker og rikskjendis i boken «Derfor.»

kom på høstparten. Men hun fikk ikke lov av stortingsgruppen. Ved nominasjonen hadde hun lagt kortene på bordet for SF i Nordland. De ville likevel ha henne på førsteplass.

Kanskje bør det snakke med henne. Hun får strålende anbefalinger av de andre bøkene i Berlin.

FOLK og LAND

FELLESNYTTEN
FORAN
EGENNYTTEN

Nr 4 - 1982
31. Årgang
Løssalg kr. 5,-

Willy Bjørneby:

Ved hvilken dato ble Norge alliert med England?

WILLY BJØRNEBY, den tidligere internasjonalt kjente gymnastikkinstruktør, fikk nok av England under siste verdenskrig. Han reiste fra hele greia, hjem til Norge. Lån hans bok: «Jeg flyktet fra England». Etter okkupasjonen fikk han 20 års straffearbeide.

Riksadvokat Magne Flones, Oslo Tinghus

Takk for Deres brev av 8/3-82. Tross Deres uvilje til å gå nærmere inn på de helt+kriminelle forhold i England under okkupasjonen, og senere i Norge, må jeg allikevel be Dem om, som riksadvokat, å klargjøre følgende:

Hvem i London hadde BE-MYNDIGELSE til å dømme meg til 20 — tyve — års straffearbeide for deserterter fra «Den Norske Hær» i Skotland, som jeg aldri var medlem av? Og hvilken norsk lov ble anvendt?

(Forts. side 7)

Vi ville ta initiativet fra tyske myndigheter —

OG SELV FØRE KONTROLLEN MED FRONTSØSTRENES KRIGSINNSATS

OLAF W. FERMANN ledet STRAFF, og reddet derved 40— fra 1915—1918 hjelpearbeidet 50 menneskeliv. Han fikk «landssvikdommen» for krigsfanger i Russland, og ble dekorert med Det russiske Røde Kors' orden av 1. og 2. klasse. Traff under revolusjonen i Russland Vidkun Quisling. Forsto tidlig hvilken ulykke Terboven ville bli for Norge og benyttet seg i 1941 av et tilbud om å delta i humanitært arbeide i Polen og okkupert Russland.

OLAF W. FERMANN var ikke opptatt av sin egen skjebne etter domfellelsen, men var rystet over den behandling våre idealistiske front søstre fikk, etter å ha fulgt Røde Kors' bud, tanker og ideer.

Fra sin celle i Oslo kretsfengsel gjorde han derfor hva han maktet, for å stanse forfølgelsen av disse norske jentene, som ute-lukkende ville være med å lindre smertene blant kjempende på begge sider.

I den forbindelse søkte han også kontakt med den norske Kirke, men den var, som han gir uttrykk for, «famlende, nølende og lunken».

Folk og Land har fått lese et brev som Olaf W. Ferman den gang skrev:

Til prestene ved fengslet i Åkebergveien.

Jeg har etter at jeg hadde anledning til å tale med pastoren lest dommen over unge norske kvinner som har tatt tjeneste i det tyske Røde Kors.

Det heter her: «Ved å melde seg til stillingen som sykepleierske i det tyske Røde Kors har hun gjort seg skyldig i alvorlig landssvik. Tiltalte var fullt oppmerksom på at det var mangel på sykepleiersker og at hun ved å gå inn i det tyske Røde Kors yttet fienden viktige tjenester. I formildende retning legges det vekt på at hun har tjenestegjort ved et amerikansk lasarett etter at hun ble tatt til fange. Det fremheves i dommen at det intet er å utsette på hennes vandel. At de utelukkende har handlet av idealisme. Det meddeles at en meldte seg, da hennes bror, som var krigsfrivillig, kom hjem som såret invalid. En annen meldte seg da hennes forlovede falt.

Retten tviler ikke på at hennes forklaring er riktig, når hun har fremholdt at hun på grunn av

(Forts. side 7)

Godt år for Folk og Land

I følge årsberetningen var 1981 et godt år for avisen vår, med tilsig av mange nye abonnenter.

Avisens økonomi var i 1981 tilfredsstillende, og det var mulig å utgi ett ekstranummer og et dobbeltnummer.

Støtteannonnene utgjorde i 1981 en vesentlig del av inntektene og øket meget i forhold til 1980.

Den store økning av kostnadene og særlig da portoøkningen 1. mars 1982, gjør driften avhengig av god inngang på støtteannonser også i inneværende år.

Dr. Th. Østrem's forskningsfond

En av Vidkun Quislings trofaste kampfeller, tidligere medisinaldirektør dr. Th. Østrem, opprettet like før sin død i desember 1980 «Dr. Th. Østrem's Forskningsfond». Fondets

Willy Bjørnebo . . .

(Forts. fra side 1)

Hvilken norsk rettspraksis brukte Eidsivating Lagmannsretts «Særdomstol» under sakf. O. Trampe-Kindts aktorat, for å opprettholde denne helt forbryterske dom, tross at dette tiltalepunktet, for desertering, av samme «ret» ble helt frafalt?

En klar svindel og historieforfalskning av Den Norske Høyesteret, var det da denne rett under «Haalandsaken» ga en erklæring om at kongen, kronprinsen, regjeringen etc. den 8. juni 1940 var flyktet til et ALLIERT land. NÅR VAR DENNE ALLIANSEAVTALE UNDERTEGNET OG INNGATT AV HVEM? Var det ved Englands nøytralitetsbrudd ved mineutleggingen den 8. april 1940? Ved hvilken dato ble Norge alliert med England?

I kong Haakons radiodeklarasjon til det norske folk 7. juni 1940, fra Tromsø, ble ordet «krig» overhodet ikke nevnt. De ville, så langt som mulig, opprettholde det norske rikets selvstendige LIV. Under «rettsoppjøret» sendte Deres kollega, daværende Riksadvokat, et FORFALSKET sirkulære til alle landets dommere, hvor det sto at kongen hadde sagt selvstendighets KRIG. Dette gemene falsum var altså «beviset» på at de ca. 70 000 dømte hadde visst at det fortsatt var krig. Tiltross for den av konge og regjering gjennomførte totale kapitulasjon den 10. juni 1940, hvorefter landet hadde å følge Haagerkonvensjonens regler.

Hr. riksadvokat Magne Flornes — jeg forstår at De har og er helt uvitende om disse, for norsk rettsvesen så skammelige

forhold. **DET ER DE IKKE LENGEN NÅ!**

Det skrike om «menns rettigheter» over hele verden. Jeg kjemper for min eksistens og utsettes stadig fremdeles for baktaleser, løgn, hetspropaganda, åndelig og sosial diskriminering, som jeg står helt forsvarsløs mot, idet meningsterror forbyr meg trykkefrihet.

Willy Bjørnebo
(sign.)

April 1940 . . .

(Forts. fra side 8)

S/S «Lysland»s dagbok fra 1940. At den eksisterer tror jeg nok, men hvor er den?

«Lysland»s rederi, Thorvald Halvorsen, er en saga blott, eller det går under et annet navn. Jeg har hørt at kapteinen vår, Asbjørnsen, førte to dagbøker i tidsrummet 8. april til 23. april 1940. En som passet for tyskerne og en som passet for britene. Den første ble brent før ankomst til Kirkwall.

Slik opplevet jeg april 1940», sluter Kalle K. brevet til oss.

Vi ville ha . . .

(Forts. fra side 1)

brorens invaliditet tok tjeneste i det tyske Røde Kors for å pleie syke og sårede uten hensyn til nasjonalitet.»

Til orientering skal jeg meddele at da de tyske myndigheter søkte å verve søstre til Røde Kors-tjeneste ble det fremmet et forslag i Landsstyret i Norges Røde Kors, som gikk ut på at

Røde Kors skulle ta initiativet ut av hendene på de tyske myndigheter.

Norges Røde Kors skulle selv utdanne dem som meldte seg i korte krigskurser og føre kontroll med innsatsen. Det ville være ønskelig om man kunne plassere dem i lasaretter i Norge og avvise de tyske søstre som den tyske hærledelse sendte til Norge. Av stemningsmessige hensyn mente Norges Røde Kors ikke å kunne ta opp denne tanke.

Ideen er imidlertid helt i overensstemmelse med Røde Kors-tanken. Jeg henviser til Max Hubers bok «Den barmhjertige samaritan». Boken er utkommet på norsk og anmeldt i Kirke og Kultur.

Jeg henviser til Bibelen. — Til lignelsen om den barmhjertige samaritan. — Til Jakobs brev 4-17.

Ganske spesielt for Frontkjemperkontorets vedkommende til de skriftsteder hvor det tales om barn og den plikt vi har til å hjelpe. Et virkelig levende demokrati må bygge på den kristne etikk. For at et demokrati skal bringe harmoni mellom samfunnsborgerne må det bli disses livssyn. Selvfølgelig alt etter evne. Viljen må være der i alle tilfelle fra Samfunnets side. Er den kristne etikk ikke for hånden, blir det hele kun en tørr teori med grobunn for nyttemoral, misunnelse og maktten-denser. — Det var demokratiet som ga Sokrates giftbegeret og det var den store masse — folkeopinionen — som forlangte Jesus korsfestet.

Står kirken «nøytral» til Røde Kors-dommen? Vil kirken ikke hjelpe dem som av et oppriktig hjerte har villet være med på å lindre nød? Kristi kirke var aldri «nøytral». Den var i kamp for sannheten uavhengig av mas-

sens sympati. Den var kun nøytral når dens nøytralitet dekket sannheten. Fri er kirken heller ikke når den tier. For at den virkelig ønsker å tie kan man ikke forutsette. Ibsen har sagt: «Frihet er å ville det en må».

Kirken og Kristi Evangelium var engang en ildsøyle som gikk foran massene og viste veien. I dag er kirken famlende, nølende og lunken. Den nøyer seg med å komme baketter og trøste.

I rettsoppjøret dømmer den kalde, tørre og blinde justis ut

fra den knivskarpe logikk menneskers edleste følelser som svik. Vil kirken virkelig fortsatt la dette skje?

Mitt ord er i dag uten verd. Hvis jeg trer frem kan jeg skade en god sak.

Jeg appellerer til menn som kjenner apostelen Paulus' første brev til Korintherne, 13. kap.

Er det en samvittighetssak eller er det ikke?

Erbødigst
Olaf W. Fermann
sign.

Oppklaring av historisk løgn

DR. WERNER BEST: Tysk politikk i Danmark. Den tyske befullmektigede bringer sensasjonelle opplysninger i sin memoarbok. «— En viktig bok som alle med interesse for okkupasjonshistorie bør skaffe seg», skrev anmelderen i Folk og Land nr. 3/82. Kr. 130,—.

NIKOLAY TOLSTOY: Die Veratenen von Jalta. Englands Schuld vor der Geschichte. Folk og Land: «Boken er et vitnesbyrd om en ihjeltet skamlett, en krigsforbrytelse fra alliert side.» Innb. kr. 125,—.

WENN ALLE BRÜDER SCHWEIGEN. Herausgegeben vom Bundesverband der Soldaten der ehemaligen Waffen-SS. 604 Seiten, 1110 Fotos, 120-g-Papier, Format 22 x 3x cm, Leinen, mit Schutzumschlag, farbigen Karten, Bildern und Uniformtafeln, Dokumente und Grafiken. Kr. 245,—.

EUROPÄISCHE FREIWILLIGE, Peter Strassner. Die Geschichte der 5. SS-Panzer-Division «Wiking», im Osten eingesetzt, findet ihre Würdigung. 2. verbesserte Auflage, 448 Seiten, 110 Bilder, zahlreiche Skizzen und ein dokumentarischer Anhang: Eine Ärmelstreife der 5. SS-Pz.Div. «Wiking», in Leinen. Kr. 130,—.

Jeg bestiller:

Navn:

Adresse:

Bokliste kan sendes. Forskuddsbetalt til postgironr. 2 34 13 52, portofri forsendelse, ellers porto og oppkravsgebyr.

Bestillingen sendes:

AAGE NORBERG,
Boks 3044 Ellisenberg, Oslo 2.